

Zpravodaj Štěpánovska

Vydává Město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

Číslo 2 – duben 2014

Ročník 16

Cena 5,- Kč

Přejeme našim čtenářů radostné a požehnané Velikonoce!

Střídání ročních období probíhá nezávisle na životě lidí. Pro letošní rok neplatí skoro žádné pranostiky, podle kterých naši předkové téměř přesně určovali ráz počasí. Letošní zima se vůbec neprojevila, její síla byla téměř nulová. Jakoby zásoby sněhu byly vyčerpány a oblaky byly bez deště. Jaro to mělo letos lehké, ujalo se vlády se vší mocí a už se zdálo, že nezaprší. Životodárný déšť přišel a jak je psáno v Písni písní či Šalomounově Velepísni: „*Nebo aj, zima pominula, prška přestala a odešla. Kvítíčko se ukazuje po zemi, čas prozpěvování přišel, a hlas hrdličky slyší se v krajině naší.*“

Přichází překrásné údobí, v němž se příroda probouzí ze spánku a štědře rozdává krásu květin a našemu sluchu lahodí zpěv mnoha druhů ptáků. Není to jen hrdliččin zpěv zvoucí k lásce, jak napsal Karel Hynek Mácha ve svém proslulém Máji. V krajině kolem našeho města i ve městě samotném hnízdí mnoho druhů ptáků. Najednou je kolem tolik krásy! Ale vnímáme ji? Nejsme příliš zahleděni do svých problémů a do neutěšené situace ve světě?

V jedné písni se kdysi zpívalo: Na každý den, který ti koukne do oken, stačí se jenom trochu porozhlédnout, kolik je kolem krás.... Potěšme se pohledem na malý kousíček rozkvetlé krajiny v blízkosti Nového rybníka a na majestátnou Javornickou hůru. Vskutku můžeme povědět: Tady je tak krásně! Važme si toho, že žijeme v tak krásném místě naší vlasti.

Slovo starosty

Své řádky do letošního dubnového zpravodaje připravuji krátce po prvním kalendářním jarním dni. Letošní jaro přišlo s poněkud vyššími teplotami o řadu dní dříve a dělá nám starosti, zda předčasné nastartování vegetace přinese opravdový konečný užitek. Mám za to, že při květu meruněk před koncem března je tato starost oprávněná, vždyť ostatní stromy již raší a nějaké větší mrazy by přinesly plošné poškození ovocných stromů. Zemědělci mají radost, že mohli velmi brzo zasít jarní obiloviny a mák, kde nebezpečí poškození není tak velké a je velkou nadějí na dobrou úrodu. Přejme si, ať radost z krásných jarních dní je korunována i pěknou letní a podzimní úrodou.

Po meteorologickém a agrotechnickém úvodu jako vždy několik informací ze života našeho města.

Zastupitelstvo a rada města se zabývají již nějaký čas dvěma projekty, které připravuje atelier Ing. arch. Vladimíra Matějky z Příbrami a které mají společného jmenovatele - vlhké zdivo a suterén budovy. Jedná se o suterén Základní školy a sokolovnu v Trhovém Štěpánově. Budova Základní školy si i přes svůj věk stále udržuje dobrý funkční stav, co se týká vyučovacích prostor. Suterén, kde je umístěna kuchyně a jídelna a ostatní technické zázemí, je vlhký a mokrý a již několik let dělá starosti městu a škole. Nejedná se však o problém, který vyřeší sanační omítka nebo izolace podlah. Zadali jsme proto vypracování projektu, který bude moderním způsobem řešit odvodnění okolí, vlhkostní izolaci a vzduchotechniku místností. Akce bude velmi nákladná, ale pro život školy velmi důležitá.

Druhým objektem je sokolovna, která sice není majetkem města, ale město ji potřebuje jako kulturní záze-

mí. Tělocvičná jednota Sokol, která je vlastníkem budovy, nemá a nebude mít na zorganizování takové opravy, která je zde třeba. Zastupitelstvo města proto rozhodlo, že bude zhotoven projekt na náklady města, který bude s patřičným citem řešit změnu budovy sokolovny na moderní kulturní stánek, který sídlo naší velikosti potřebuje. Práce na projektu probíhají za konzultací s vedením Sokola. Vypracované studie obou projektů budou předány koncem dubna, aby se mohly použít k dalším stavebním a dotačním jednáním.

Rada města na základě zadávacího řízení schválila nejvýhodnější nabídku na dodavatele stavby rybníka Lipina v Dalkovicích. Vybrána byla firma Novostav a. s., Praha. Rada města schválila podání žádosti na poražení přerostlých smrků v horní části Nádražní ulice. Smrky budou nahrazeny výsadbou mladých odrostlých jehličnanů. Rada města schválila průjezd veteránů se zastávkou na Náměstí dne 14. června 2014.

Zastupitelstvo města schválilo dodatek ke smlouvě o spolupráci na společném zadávacím řízení na akci: II/126 Náměstí Trhový Štěpánov – nájezd D1 Soutice a stavebních úprav v přílehlém okolí na Náměstí. Pracovníci města během zimního období pracovali na opravě bytu v č.p. 51 v Trhovém Štěpánově a na ořezu stromů u silnice od firmy RABBIT k pivovaru v Sedmpáněch, ve Štěpánovské Lhotě a u kostela v Trhovém Štěpánově. Děkuji všem občanům, kteří si uklidili před svými domy, a ti, kteří tak neučinili, o to žádám.

Na závěr děkuji všem spoluobčanům za podporu a spolupráci a přeji Vám krásné prožití jara a hodně úspěchů na zahrádkách a při ostatních aktivitách.

Ing. Václav Nekvasil

Místostarosta odpovídá na otázky občanů

1. V Sokolské ulici je jedna garáž, která je tak rezavá, že už snad horší být nemůže. Sokolskou ulicí prochází i různé návštěvy našeho města směrem od Městské knihovny k Základní škole. Co by se dalo udělat proto, aby byla garážová vrata obnovena nátěrem nebo garáž úplně zbourána a postavena nová? Za dlouhou dobu, co kolem ní chodím, jsem ji nikdy neviděl otevřenou.

Odpověď:

S majitelem garáže v Sokolské ulici jsem hovořil a ten slíbil, že ji opraví v první polovině roku 2014.

2. V našem městě je 8 pamětních desek. Mám za to, že by měla být pamětní deska věnována akademickému malíři Josefu Tříškovi na budově Staré radnice č. p. 51 v Dubějovické ulici a fotografovi, malíři a módnímu návrháři Františku Vobeckému. Žel, jeho rodný dům je již dávno zbourán (bydlel v něm rovněž pan Voříšek, sedlák a řemenář).

Odpověď:

Určitě bychom měli významné občany Trhového Štěpánova při jejich životních výročích vzpomenout a odhalit jim pamětní desku.

3. V Dalkovické ulici, kde je hřiště, je rovněž starý vodojem z roku 1908. Je to jedna z mála technických památek našeho města. Co bude s tímto malým objektem? Necháme ho napospas zubu času?

Odpověď:

K záchraně této technické památky byly podniknuty první kroky. Ing. arch. Václav Kubec zpracoval studii opravy. Vynasnažíme se na ni sehnat dotaci. O této stavbě čtete na jiném místě tohoto vydání.

4. Nejhorší povrch a úpravu má Dubějovická ulice, v níž je kromě průtahu z ulice V Bráně do ulice Vlašimské druhé největší zatížení dopravou. Dočkáme se její úpravy a kdy?

Odpověď:

Vozovka v Dubějovické ulici číslo III/1261 je v majetku Středočeského kraje. Oprava závisí na rozhodnutí majitele. Město Trhový Štěpánov má stavební povolení na vybudování chodníku, který vyřeší aspoň bezpečnou chůzi občanů. Tato vozovka je skutečně velmi vytížená vzhledem k tomu, že vede do průmyslové zóny města.

5. Mnoho tabulek, které označují jména ulic, je buď zničených nebo nečitelných. Tabulky byly instalovány v roce 1997. Uvažuje se o výměně tabulek tak, aby nebyly dostupné vandalům? Zatím by stačilo nahradit zničené nebo nečitelné a označit ulice, které tabulky nemají: Mlýnská, Lhotská, K Dolečku, Okružní.

Odpověď:

Původní tabulky byly umístěny naprosto nevhodně a staly se terčem k jejich ničení vandaly. Připravujeme projekt na celkové označení ulic směrníky, které bude přehlednější, než dosavadní a ukáže z jednoho místa směr do několika ulic.

6. Na Náměstí a na budově Českých drah jsou informační mapy našeho města. Na Náměstí je mapa naprosto nečitelná, na nádraží je o něco lepší. Prosím, vyměňte je za nové. Bliží se turistická sezóna a lidé, kteří do našeho města přijedou, se budou divit, že z mapy nic nezjistí.

Odpověď:

Nové informační mapy byly na obou místech již vyměněny.

7. Na náměstí je staré kovářství – jediná významná technická památka našeho města. Na její stav jsem upozornil ve Zpravodaji Štěpánovska již v únoru roku 1998, kdy jsem napsal článek Muzeum nebo hromada šrotu?

Odpověď:

Dům na Náměstí č. p. 16 není dobrou vizitkou města. Kovárna je skutečný historický poklad. Bohužel je v soukromých rukách a záleží jen na majiteli, jak s nemovitostí naloží.

Odpovídal Josef Korn, místostarosta města

Počet obyvatel našeho města a okolních obcí

Demografické údaje ke dni 31.12.2013

Část obce	Počet 31.12.2012	Narození	Přistěhovaní	Odhlášení	Úmrtí	Počet 31.12.2013
Trhový Štěpánov	905	8	23	17	5	914
Dalkovice	67	0	4	4	1	66
Dubějovice	97	3	1	1	1	99
Sedmpány	97	0	1	5	2	91
Střechov	99	1	2	1	0	101
Štěp.Lhota	7	0	0	0	0	7
Celkem	1272	12	31	28	9	1278

Věkové složení obyvatelstva Trhový Štěpánov včetně okolních obcí

	do 6	7-18	19-30	31-40	41-50	51-60	61-70	71-80	81-90	91-100	Celkem
Ženy	39	68	86	89	83	79	93	72	24	3	636
Muži	43	80	100	101	84	92	79	42	18	3	642
Celkem	82	148	186	190	167	171	172	114	42	6	1278

Františka Pacovská, matrikářka

Hrdelní soudnictví v 16. – 18. století a Trhový Štěpánov

Na území Čech působilo před vydáním restriktivního patentu z 19. srpna 1765 celkem 378 hrdelních soudů. Na Vlašimsku sídlil nejvýznamnější hrdelní tribunál pochopitelně ve Vlašimi. V blízkém okolí vytvářely jakýsi prstenec soudy v Divišově, v Trhovém Štěpánově, Načeradci, Louňovicích a Kamberku a rovněž i v Domašíně. Každé z těchto městských sídel bylo v průběhu 16. – 18. století dočasným nositelem hrdelněprávní kompetence, kterou na ně v době decentralizace českého hrdelního soudnictví přenesla příslušná pozemková vrchnost.

V té době měly dominantní postavení dva největší velkostatky a to Vlašim a Český Šternberk. Pouze krátkodobě si udržely autonomní postavení statky Trhový Štěpánov (samostatně v letech 1547-1596 a 1684-1687, v období 1596-1664 připojený k Českému Šternberku a od roku 1687 k Vlašimi) a Domašíně (samostatný v letech 1547-1601), poté začleněn do vlašimského panství.

Hrdelní soud v Trhovém Štěpánově působil v době, kdy bylo městečko správním střediskem samostatného rytířského statku (1547-1596). Z let 1558-1561 známe tři odvolání k pražskému apelačnímu tribunálu. Z prvního je jasné, že si štěpánovští radní počínali se sousedskou shovívavostí k osobě obžalované z vraždy. Uspokojili se pouze s očištnou přísahou a teprve po apelaci mělo dojít k tortuře (mučení). Druhý rozsudek byl sice vyšší instancí schválen, avšak následně došlo k zásadní revizi. Je přitom nápadné, že v tomto složitějším případě vypovídali svědci nikoli v Trhovém Štěpánově, ale ve Vlašimi! Poté zprávy o štěpánovském tribunálu mizí. Z toho lze usuzovat, že štěpánovský soud v předbělohorské době nedosáhl uspokojivé organizační úrovně a neměl dostatečnou autoritu. Počet kriminálních procesů nebyl příliš četný. V letech 1683-1753 byly pouze čtyři.

Nás pochopitelně zajímá přehled procesů doložených u hrdelního soudu v Trhovém Štěpánově v letech 1558-1745.

17. března 1558 byl obžalován Matěj, syn Bartoloměje, jinak Bárty, pekaře z Trhového Štěpánova pro údajnou vraždu Václava z Vlastišova, poddaného Skuhrovských ze Skuhrova. Původní rozsudek městského soudu byl vynesěn takto: Osvobození po očištné přísaze nad krucifixem. Poté byl proveden výslech útrpným právem u apelačního soudu v Praze. Žalobu přednesl Martin Mlynář na místě Michala z Vlastišova, otce zavražděného Václava. Obhajobu vedl Jiřík Ševc, poručník zmocněný na místě Bartoloměje, obžalovaného Matěje. Po činu byly ohledány šlépěje (stopy) ve sněhu, vedoucí k zavražděnému. Byla nalezena Matějova bota a jiné doličné předměty. Po mučení mělo být vyznání zasláno apelačnímu soudu k dalšímu rozhodnutí u soudu. Poté byl vynesěn ortel a zaslán tzv. missivem apelačnímu soudu. (Viz poznámku na konci článku.)

9. listopadu 1559 byl obžalován Václav, syn Gabriela z Čechtice pro krádež sukně (údajná). Apelační soud potvrdil původní osvobozující rozsudek městského soudu pro nedostatek důkazů. Žalobcem byl poškozený Jan jinak Johanes, rektor v Křivsoudově.

29. března 1561 byl obžalován Martin Krška (Kršek) ve věci „poškození“. Původní rozsudek městského soudu zněl, že obžalovaný má zaplatit škodu 11 kop 8 grošů českých. Apelační soud řízení pozastavil, protože bylo nutné nejprve prokázat, že poškození uvedenou škodu skutečně utrpěli. Žalobci byli Jan Čapek a Matl, poddaní z městečka Brtnice. V této záležitosti byli vyslýcháni svědkové z Brtnice, Hor Kutných a z Humpolce.

24. února 1724 byla obžalována Alžběta Kačanka a Kateřina, cikánské kočovnice pro potulku (toulání). Byl vynesěn podmíněčný trest smrti (hrdelní revers). Nakonec došlo k urážnutí pravého ucha Kateřiny a jeho přibití na šibenici, vymrskání okolo šibenice a vypovězení z města. Těhotná Alžběta měla být mrskána pouze přes záda.

30. června 1725 byly obžalovány cikánské kočovnice Barbora Šťandová a Lucie pro potulování. Byl jim vyměřen podmíněčný trest smrti. Nakonec jim bylo urážnuto levé ucho a jejich přibití na šibenici, vymrskání okolo šibenice a vypovězení z města.

21. února 1732 byl obžalován Žid Mojžíš pro drobné krádeže. Byl odsouzen k vypálení cejchu (osm dní před pranýřováním), po tři trhové dny vystavení na pranýři, vypovězení z Českého království a přivtělených zemí a podmíněčně k trestu smrti. Předem byl sepsán hrdelní revers, že se nikdy do dědičných zemí království českého nevrátí.

19. listopadu 1745 byla obžalována Barbora Kudrnová pro „podezřelost zahubení neřádně nabytého plodu“ (pro uměle vyvolaný potrat nemanželského dítěte). Z podezření infancitidia (l. infans dítě, l. caedere zabít - vražda dítěte) byla osvobozena, ale za smilstvo potrestána 6 týdny nucených prací na obecním díle. Byla podrobena dobrovolnému i útrpnému výslechu.

Před mnoha lety autor tohoto článku slyšel ve své rodině vyprávět pověst, která se snad týká odsouzených cikánek. Jedna z nich prý vyřkla nad Trhovým Štěpánovem kletbu, že se městu za toto bezpráví nebude dařit po dlouhou dobu, dokonce dlouhých 300 let. Podle této pověsti skončí kletba v roce 2024 nebo 2025. Pak asi bude dobře. Kdo ví?

Jaromír Vlček

Poznámka:

Missiv (misiv, list poselací, něm. *Sendbrief, Sendschreiben*) byla úřední písemnost v podobě uzavřeného listu, jejíž jméno vychází ze způsobu doručení příjemci: missivy byly posílány po poslech, později poštou. Missiv nesl

stručné informativní sdělení, opatřen byl sekretní přitištěnou pečetí (která ho uzavírala). Protože list s textem zároveň fungoval jako obálka, obsahují missivy adresu na zadní straně, oproti jiným uzavřeným písemnostem je adresa missivů psána kolmo k textu na přední straně. Missivy byly značně oblíbené v průběhu 15. – 18. století, při-

čemž od konce 17. století se pro ně začíná objevovat označení reskript. Poté je nahrazují dvorní dekrety.

Pramen: Pánek Jaroslav: Hrdelní soudnictví na Vlašimsku v 16. – 18. století in Sborník vlastivědných prací z Podblanicka, svazek 23, rok 1982, strany 163 a 191

Bývalý Zemanův mlýn už nenajdeme

Bývalý Zemanův (Kotrčův) mlýn v Nádražní ulici č. p. 123 už několik desítek let nesloužil svému účelu. Byl přestavěn majitelem, kterým bylo Jednotné zemědělské družstvo Trhový Štěpánov, na obytný dům. Před přestavbou sloužil k výrobě obilného šrotu.

Žel, nejen zub času tuto budovu zdevastoval a ta byla spíše ostudou jižní strany našeho města. 27. prosince 2012 při silném větru spadl na střechu strom a probořil ji. V té době ještě v bývalém mlýně bydleli poslední obyvatelé, kteří našli nový domov v bytovém domě ve Střechově nad Sázavou.

Bývalý mlýn se rozhodlo ZD a.s. Trhový Štěpánov zbourat. Stalo se tak během měsíce února 2014. Přestěhování posledních nájemníků a demolici mělo ZD a.s. v plánu již před spadnutím stromu na střechu objektu. Po bývalém mlýnu zůstalo volné prostranství a otevřel se krásný pohled na rodinné domy stojící nad Nádražní ulicí. Svah pod koupalištěm je upravován. Vedle mlýna je dochován ve svahu sklep, který bude opraven.

Tento mlýn, stejně jako další dva mlýny na Štěpánovském potoce – Holubův (Klinkerův) a Panský je uveden v Berní rule z roku 1654.

Berní rula je první kompletní soupis pozemků a poddaných na našem území, týkající se pouze území Čech. Po třicetileté válce bylo třeba provést evidenci všech pozemků držných poddanými, případně všech poddanských usedlostí, z nichž se platila berně (zjednodušeně daň). Z vrchnostenského majetku se berně neplatila. Tak vznikl první katastr, který se v Čechách nazývá berní rula (rolla). Berní rula byla zpracovávána v letech 1653 – 1656 a její revize byly provedena v letech 1680 – 1684. Evidovala podle krajů, panství a lokalit všechny poddanské usedlosti a měšťanské domy v zemi, uváděla polnosti a dobytek, zaměstnání držitelů, údaje o svobodnících a Židech. Doklad o štěpánovských mlýnech v Berní rule napovídá, že Trhový Štěpánov byl skutečně významným sídlem našeho kraje.

Bývalý mlýn, který byl zcela nedávno zbourán, jistě nebyl původní stavbou na tomto místě. Dřívější mlýny byly přece jen jiné. Při bourání byla objevena traverza z roku 1889, což dokládá pravděpodobným letopočtem přestavby tohoto mlýna.

Jaromír Vlček

Demolice začala

Místo mlýna krásný pohled

Studie k záchraně starého vodojemu

Objekt se nachází při severním okraji nízkopodlažní zástavby města a je umístěn v sousedství hodnotné vzrostlé zeleně vedle dětského hřiště. Tato stavba není přesně datována, ale podle dochovaného nápisu v průčelí pochází z roku 1906. Představuje romantickou architekturu známou z regionální oblasti na četných stav-

bách panství Šternberků. Není zapsána v seznamu nemovitých kulturních či technických památek, ale představuje skromnou stopu původního technického vybavení města. Žel, žádné doklady o její původní podobě, natož fotodokumentace včetně jejího zastřešení, se nedochovaly.

Pokud dojde k její rekonstrukci, budou práce rozděleny do dvou částí. První z nich je venkovní úprava, druhá počítá s vnitřní úpravou včetně instalace doplňkových prvků, zejména schodiště.

Vlastní vodárna je převážně podzemní stavba. Má obdélníkový půdorysný tvar s drnovou krytinou na jednoduché střeše nad klenbou podzemí kopírující půdorys.

Obvodové konstrukce jsou smíšeného typu. Na průčelí se rustikálně uplatňuje pískovcová bosáž s cimbuřím v kombinaci s lícovým zdívem a štukovými prvky. Přestože není dochována výkresová ani fotografická dokumentace původního stavu, lze ji rekonstruovat. Přitom se využije svědectví pamětníků a současně se pokusíme hledat v archivních materiálech, aby rekonstrukce průčelí byla co nejvíce věrná původní podobě.

Vnitřní prostory jsou stavebně zachovány uspokojivě. Jsou zaklenuty a vyzděny lícovým cihelným zdívem, které je částečně degradováno pronikající vlhkostí. Zbytek vnějších doplňků stavby (cimbuří), byl zřejmě poškozen rozebíráním materiálu občany. Její robustnost však zabránila důsledné likvidaci. Objekt lze rekonstruovat k příležitostnému využití spolku vinařů v Trhovém Štěpánově například jako vinný sklípek a sklad.

Půjde o možnost funkčního využití stavby i následně běžné údržby. Nepočítá se s následným zakonzervováním, ale spojením aktivity ke stavební obnově a využitím jako zázemí pro místní spolek vinařů.

Rekonstrukce vodojemu bude pravděpodobně zahrnuta do rozpočtu města na rok 2015 se záměrem získat dotaci z příslušných fondů.

Podle ing. arch. Václava Kubce upravil jv

Starý vodojem

Devadesátiletý mladík...aneb život dobrodruha

Holík Jan starší

že stáří je vesměs prezentováno v šedých barvách, mluví se o něm mezi mladými jako o něčem negativním, čemu by bylo nejlépe se jakýmkoliv způsobem vyhnout. Staří lidé jsou pak podceňováni, odsouváni na vedlejší kolej, není brán v potaz jejich názor a životní zkušenosti.

Dovolte mi vyprávět příběh jednoho obyvatele Trhového Štěpánova a vlašimského rodáka. Letos v květnu se dožívá 90 let a díky němu lze stáří vidět v jiných barvách, než jak je obecně prezentováno a vnímáno. Pamatuje všechny naše prezidenty, včetně toho prvního, T. G. Masaryka.

Od mládí je lehkovážným dobrodruhem a jeho život připomíná prvorepublikové rodokapsy. Jeho cesty do světa a toulky přírodou se odehrávaly zrovna v neklidné době druhé světové války a heydrichiády, což bylo tehdy velmi rizikové. Měl však velkou „kliku“ a štěstí ho nepustilo ani později. Jeho rodiče měli hospodářství. Zažil

bídu, dvacet čtyři stěhování, rozchod rodičů, po kterém se v době hospodářské krize o tři děti starala jen matka. Jeho rodiče se brali spíše z rozumu než z lásky a manželství příliš nefungovalo. Přispívala k tomu i výbušná a nepokojná povaha otce, veterána z první světové války.

Když mu bylo deset let, rodiče hospodářství prodali, matka od otce odešla, protože s ním nechtěla dále žít. Nerozvedli se, ale žili odděleně. Jak sám píše o té době: „*Maminka dřela do úpadu, aby se o nás postarala. Ale nepoznali jsme hlad, chodili jsme dobře oblečení. Často jsem lajdačil, jak bylo venku hezky, tak mne do školy nic netáhlo.*“ Jen sloh ho ve škole bavil a šel mu, dokonce mu vyšel článek v dětském časopisu Ohníčky mládí.

Po krátké epizodě, kdy se učil pekařem, se začal učit truhlářině u mistra Zemana v Benešově. V učení vydržel asi půl roku, potom se nepohodl s mistrem a utekl. Po pár dnech toulání v okolí Krásné Hory se vrátil domů a nastoupil do učení u truhláře Kopeckého ve Vlašimi. Ani tam však nevydržel dlouho. Po setkání s kamarádem, který pracoval u dálkové plavby, se nadchl pro dobrodružné a romantické povolání a rozhodl se stát námořníkem dálkové plavby a jezdit na lodi do Hamburku. Za tímto snem si také šel. Tak začala jeho válečná dobrodružství, kdy se často i vlastním přičiněním dostal do velmi nebezpečných situací. V roce 1941 se vypravil do Prahy a nechal se zaměstnat u dálkové plavby – Böhmisches-Mährische Elbe Schiffahrt. Jeho první plavba vedla do Hamburku, který byl v té době již bombardova-

ný. Plavba měla nepopíratelný půvab, i když její součástí byla i náročná fyzická práce. Zažil nepřeberné množství historek, např. na cestě mu potravinové lístky vypadly do řeky a bez nich nešlo za války sehnat jídlo. Na své osmnácté narozeniny proto neměl nic k jídlu, na břehu řeky si vařil kopřivy se solí.

Po návratu do Prahy dostal týdenní dovolenou, kterou však o 14 dní přetáhl a nenastoupil v daný čas na loď. Byla zrovna heydrichiáda, gestapo hledalo parašutisty a nenahlášené osoby byly popravovány i s rodinou, která je skrývala. V době stanného práva se poněkud lehkovězně potuloval po Praze a pobýval u příbuzných. Na úřad práce se nedostavil, místo toho jel k otci do Rožďalovic, kde začal pracovat v zemědělství. Zůstal tam tři měsíce. Po přihlášení v Rožďalovicích ukončil svůj pracovní poměr u plavby. Tak se o něm dozvěděl pracovní úřad v Praze a s pohrůzkou policejního postihu byl poslán do Ostravy do uhelných dolů. V Ostravě měl pracovat jako horník. „Nemazlili se s námi, poslali nás do šest set metrů hluboké šachty na Ida Schacht. Já jsem neměl žádné montérky, šel jsem tam ve vycházkových šatech. A Ostraváci si ze mne dělali legraci, říkali: ‚Á, pan doktor.‘ Sjeli jsme pod zem, šachta byla svážná, někde jen sedmdesát centimetrů vysoká, takže se muselo pracovat vleže. Všude kraválu, prachu. Nade mnou dělal horník sbíječkou, já měl krátkou lopatu a musel jsem rychle odhazovat hlinu na konver – pás. Za chvíli jsme byli úplně černí.“

Z Ostravy se dostal zpět do Prahy, následovaly však opět toulky a skrývání se u příbuzných. Takto prožil zimu a v Chobotu zůstal až do května 1943. Byl zapsán jako dělník ve Vítově mlýně za Vlašimí u Stanislava Bořkovce, kde začal pracovat. Tak začal v protektorátu opět legálně existovat, což však mělo za následek povolání k totálnímu nasazení do Říše. To byl vládní příkaz, který nebylo možné obejít žádnou protekcí, takže muset nastoupit.

Dne 3. února 1944 (letos uběhlo 70 let výročí od jeho nástupu na nucené práce) musel nastoupit do transportu na práci do Německa do Lipska, kde pracovali v továrně Junkers Flugzeug- und Motorenwerke. Ubytování byli v lágru Friedrichshallen v ulici Brandstrasse ve velké bývalé divadelní budově. 20. února 1944 zažil velký nálet na Lipsko, kdy na město útočilo asi 700 spojeneckých letadel. Za náletu byl zasažen i český lágr. Lidé byli uvězněni ve sklepě, nastala panika, ve které byl jeden chlapec uslapán. Chlapci šleli, dívky křičely, začínal prohořívát

strop a nebylo úniku. Horko, panika, zoufalé výkřiky, prach, detonace bomb – peklo. Další bombou byl zasažen nedaleký hotel a detonace narušila budovu lágru, ve zdi se vytvořily malé otvory, kterými lidé jeden za druhým vylezli. Tak si zachránil život. Schoval se v nedalekém parku, kde uslyšel volání o pomoc a zachránil život jedné zraněné dívky. Následovala řada událostí, přátelství s Polákem Staškem, onemocnění zápallem mozkových blan a hospitalizace v nemocnici, kde mu zachránil život polský lékař. Následovala práce v Zwenkau, Penigu, ve Dvoře Králové, na konci války ve vlašimské zbrojovce, vojenská služba u autopraporu v Praze a v Terezíně. Po vojně se vrátil do vlašimské zbrojovky. Zde také zažil podepisování petice požadujících popravu Milady Horákové a přičinil se k jejímu neúspěchu. „V době, kdy jsem pracoval ve vlašimské zbrojovce, jakýsi funkcionář nechal svolat celé osazenstvo Blanických strojíren, továrny na střelivo, a přečetl petici, že si přejeme pro Miladu Horákovou trest nejvyšší – trest smrti. Aby tomu dal zdání dobrovolnosti, dal hlasovat, kdo je pro. Jen pár milicionářů zvedlo ruku. Zřetelně zrudl v obličeji, sklapl desky a řekl: ‚To, že někteří lidé nehlasovali, nám nezabrání, abychom petici neodeslali.‘“

V roce 1953 se vrátil k tuzemské plavbě a o dva roky později byl přijat i k dálkové plavbě. Jezdil hlavně do Hamburku, do Braunschweigu, do Štětína. Jako lodník jezdil do Německa až do konce 60. let. Po svatbě a očekávání potomka pracoval u tuzemské plavby a v Praze v přístavu. Až do odchodu do důchodu zůstal u tuzemské plavby, hlavně pro ni pletl ocelová lana a oka. Ještě v 60 letech jel za výdělkem pracovat do přístavu v Hamburku. Do důchodu odešel až v 75 letech. Sepsal Paměti, ve kterých popisuje svá životní dobrodružství a je to čtení velice poutavé. Můžeme ho vídat v lesích při sběru hub a borůvek. Vyniká totiž trpělivostí a ohebností jako málokdo z rodiny. Je vidět s kosou při sekání trávy a se sekerou při štípání dřeva, jak balancuje na nejvyšší příčce žebříku při stříhání stromů, rád si píská oblíbené písně, nehovoří o nemocech a o svých potížích, má rád samotu a svůj klid. Několik lidí dohromady nezažilo to, co on.

Milý táto, přeji Ti k Tvým úžasným 90. narozeninám všechno nejlepší, hlavně Boží přízeň. A hlavně díky za důkaz, že stáří může být pěkné!

Syn Jan Holík, Praha 4

Velikonoční zamyšlení

Jedním z největších křesťanských svátků jsou Velikonoce. Příprava začíná již 40 dní před nimi na Popeleční středu. Pak přichází velikonoční triduum - období tří dnů, které bezprostředně předchází Neděli Zmrtvýchvstání a připomíná umučení, pohřbení a vzkříšení Ježíše Krista. Je to Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota. Potom

následuje doba velikonoční, kterou uzavírá po 50 dnech slavnost seslání Ducha svatého. To, co výrazně vystupuje do popředí všech velikonočních událostí je osoba Ježíše Krista. Jeho umučení na kříži a jeho slavné vzkříšení.

Když procházíme nebo projíždíme krajinou, jistě nám ve volné přírodě neuniknou kříže, které jsou posta-

veny při okrajích cest, na rozcestích nebo přírodně malebných místech. S lesy křížů se setkáváme také na našich hřbitovech. Co ale vyjadřuje symbol kříže? Vždyť na takovém symbolu není na první pohled nic hezkého či estetického. Často je na kříži, který je zhotoven ze dřeva, železa nebo kamene, připevněné tělo (korpus) muže. Tělo je zjevně velmi bolestně umučené a přibité za ruce a nohy. Žádné jiné náboženství takový symbol bolesti nemá, a proto se najdou i lidé, kteří se nad ním pohoršují. Přesto se ke kříži dodnes upírají oči upřímně věřících křesťanů. Mnozí z nás si občas povzdychnou, že život je někdy kříž. Je to tehdy, když na nás doléhají těžkosti našeho vlastního života: zklamání, nemoci, ztráta někoho blízkého. Přitom ale přichází i myšlenka: Byl muž na tom kříži jen snílek či idealista, který byl za své rozmary potrestán takovou strašlivou smrtí? Anebo je v tom něco jiného? Něco hlubšího, tajemnějšího? Odpověď na to, co se týká také mě, podstaty mé existence...?!

Kříž je každoročně spojen se slavením Velikonoc. Milí čtenáři, můžeme si společně připomenout, proč tomu tak je. O všech těchto událostech se dočteme na stránkách Bible, Nového zákona.

Pokud bychom se vrátili do doby vánoční, vzpomněli bychom si na to, že se v Betlémě narodil Ježíš, Boží Syn. Tento Ježíš vyrostl v dospělého muže. Když byl dospělý, začal konat mnoho zázraků a velkých divů. Uzdravoval nemocné, křísil mrtvé, rozmnožoval chléb. Vyzýval k usmíření s Bohem, lásce k bližním a ke konání dobrého. Ale kritikou pokrytectví se znelíbil vysokým představitelům židovského národa. Ti začali usilovat o jeho život a nakonec zradou jednoho z apoštolů, Jidáše, se jim podařilo Ježíše zatknout. Potom ho ponižovali, mučili, odsoudili k smrti a nakonec jej římský místodržitel Pilát Pontský nechal po římském způsobu ukřížovat. Byla to tehdy nejkrutější forma popravky a týkala se většinou vrahů a lupičů. A právě tuto hrůznou skutečnost nám připomíná symbolika kříže. Zabití nevinného Ježíše, který miloval každého člověka, což ve svém krátkém životě neustále dosvědčoval slovem i skutkem.

Právě všechny tyto události si připomínáme o Velikonocích. Na Zelený čtvrtek události poslední večere Ježíše se svými apoštoly a jeho zatčení, na Velký Pátek jeho umučení a smrt na kříži. A v noci o Bílé Sobotě jeho slavné vzkříšení.

Jedna slovenská populární kytarová křesťanská píseň s názvem *Kříž je znakom spásy* ve svém textu velice výstižně popisuje smysl Ježíšova utrpení, když se v ní zpívá: *Kříž je znakom spásy, kříž ten drevený, Kristom nesený z lásky, krvou zmáčaný za nás. Sám si Pane znášal, ťarchu našich vín, sám si sa oddával z lásky pod svoj kříž...*

Víme ale, že Ježíšovým křížem vše nekončí. To nejdůležitější je totiž svědectví o tom, že Ježíš byl sice pohřben do hrobu, ale třetího dne hrob opustil. Ne, že by ho někdo odnesl a pochoval jinde, ale že Ježíš Boží mocí vstal z mrtvých. Mnozí jeho přátelé se s ním setkali. Tím byla přemožena smrt. Takto Ježíš vykoupil život každého člověka,

kteřý se kdy na Zemi narodil a ještě narodí. Právě vzkříšení, které si připomínáme při velikonočním nočním obřadu Bílé Soboty (vigílii) je naší největší radostí a současně nadějí, že i my sami jednou z Boží moci opustíme své hroby a budeme žít v nebi šťastně navždy s Kristem.

Jistě se najdou ti, kteří budou říkat, že se jedná jen o nějaký dávný příběh. Je sice v Bibli zaznamenán velmi podrobně, ale dnešnímu člověku už nemá co říci. Skutečně? Proč jsou kříže na našich hřbitovech? Je to jen z nějaké setrvačnosti či obecně vžitě kultury? Že se to tak sluší? A není podivné, že je tu křesťanství již třetí tisíciletí? A není náhodou ten vzkříšený Ježíš mezi svými věrnými přítomný dodnes? Při jejich bohoslužbách, v jejich srdcích, myšlení a jednání?

Doba postní i velikonoční nás právě proto vede k zamýšlení nad sebou samými. K nalezení východiska z naší situace, která se jeví jako konečná a definitivní. Není na tom Ježíši Kristu přibitém na kříži něco zvláštního? Že to udělal z lásky k nám lidem? Neměli bychom na tento jeho čin odpovědět podobně? Hledáním, vděčností, účastí na velikonočních obřadech, modlitbou? Jistě, můžeme zůstat naprosto lhostejnými. I to je odpověď. Ale v tom případě zůstane Ježíšova láska a oběť za nás zcela zbytečná. Pak ovšem zůstane promarněna i šance se s Ježíšem setkat ve chvíli, když se nad naším hrobem bude tyčit paradoxně právě symbol kříže. A to by byla jistě škoda.

Požehnané svátky velikonoční přeje všem čtenářům
Zpravodaje Štěpánovska

Ing. Roman Farion, trvalý jáhen.

Dnes už vím

Dnes už vím, co je to zázrak,
když Kristova oběť
odemkne hříšným brány vězení,
dnes už vím, co je to zázrak,
když temnota lidských niter
se Boží láskou v zářivé světlo promění.

Toto je den, který učinil Pán,
radujme se a jásejme,
Kristus je vítěz, on z mrtvých vstal,
jemu buď sláva, zapějme.

Pominula noc a nastává den,
jednoho ducha buď každý z nás,
Kristus je tentýž, včera i dnes,
on může spasit také vás.

Dnes znám i já zdroj jeho lásky,
kterou na zemi lidem rozdával,
děkuji vroucně, můj Spasiteli a Pane,
že jsi mne ztracenou též vyhledal.

Ludmila Dvořáková, Vsetín

Den Země

Na den 22. dubna připadá svátek naší planety Země. Den Země je jedinečnou příležitostí k tomu, abychom pro život naší planety udělali alespoň něco málo za odměnu. Tolik nám toho dává!

Svátek byl poprvé slaven v roce 1970 americkými studenty, od roku 1990 slavíme Den Země i v České republice. Základní škola Trhový Štěpánov se již tradičně v tento den zúčastňuje úklidu veřejných prostranství, okolí Štěpánovského potoka a okolí školy. Celý den jsou do výuky zařazovány vstupy s odkazem na tento svátek, tematika se prolíná všemi předměty. V tento den zároveň dojde k dokončení přístřešku na kola a osázení jeho okolí okrasnou vegetací. Žáci 7. ročníku provedou u příležitosti Dne Země vyčištění pramenů a symbolické otevření studánek Panny Marie a Svatého Floriána.

Mgr. Květa Kuželová

Činnost žen v SDH Sedmpány

Činnost ženské části našeho sboru v roce 2013 byla velmi bohatá a pestrá.

První den roku 2013 jsme oslavili v místní hospodě a na Keblovském kopci ohňostrojem, který byl odpálen v Keblově 10 minut před půl jednou. V lednu se ženy i muži zúčastnili výroční hasičské schůze okrsku Trhový Štěpánov v Souticích. Protože jsme založily pěvecký soubor Sedmpánské zpěvačky, zkoušely a připravovaly jsme nové písničky na oslavu MDŽ v Hulicích a v Sedmpánech. Nejen naše členky, ale i další ženy připravily různé druhy moučníků a muži zajistili občerstvení a obsluhu. Naše vystoupení přispělo k dobré náladě a každý kdo, přišel, se pobavil.

Začátkem května proběhl závod „O rychlý zadek“, na kterém soutěžila 3 družstva. Během května jsme zkoušely písničky na oslavu 130. výročí SDH Trhový Štěpánov v Trhovém Štěpánově a na svatbu Dáši Kuželové.

25. května jsme podpořily Andreu Bézovou na soutěži „Miss hasička Středočeského kraje“ v Benešově na Konopišti, která získala hezké 4. místo. Zazpívaly jsme rovněž na svatbě Dáši Kuželové a řádně oslavily její vstup do manželství. V druhé polovině června jsme se zúčastnily oslav 130. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Trhovém Štěpánově. Účastnily jsme se průvodu a zazpívaly jsme štěpánovskému publiku nejen trhovému. Zde jsme navázaly přátelství se Štěpánovem u Skutče a Horním Štěpánovem u Prostějova a byly jsme pozvány na jejich oslavy založení sboru hasičů. Během června probíhaly tréninky na hasičské závody. Soutěžily v Ratajích o pohár starosty obce a vybojovaly jsme 3. místo, ale s dosaženým časem jsme nebyly spokojené.

Na soutěži o pohár starosty Čechtice počátkem července jsme obsadily 6. místo.

Poté začátkem srpna proběhl noční závod „Chlumský pohár“, na kterém jsme byly třetí. O několik dní později

jsem se zúčastnily hasičské soutěže k 90. výročí založení SDH v Kladrubech. V různých soutěžích jsme získaly 2. a 5. místo.

V červenci a srpnu jsme nacvičovaly repertoár na srpnovou oslavu 625. výročí založení obce Sedmpány a setkání s potomky slavného rodu Mlýnků a rodáků Sedmpán. O oslavě byl zveřejněn článek ve Zpravodaji Štěpánovska.

Letošní hasičské soutěže jsme ukončily v Trhovém Štěpánově na Dni hasičů a záchranářů 7. 9. 2013, kde jsme s nedobрым časem obsadily celkové 6. místo (muži, ženy dohromady).

26. říjen byl velmi dlouhý den. Už v 6 hodin ráno jsme zatahovaly Tomáše Prokopa, který měl svatbu až v Ústí nad Labem. Odpoledne téhož dne jsme zajišťovaly občerstvení pro herce, kteří tentýž večer vystoupili v hezkém divadelním představení. Celý říjen a listopad byl věnován zkouškám na adventní vystoupení, která byla v Kondraci, v Keblově, a v Hulicích, kde jsme si po vystoupení prohlédly Včelí dům. 8. prosince jsme vystupovaly v kostele sv. Bartoloměje v Trhovém Štěpánově. Po vystoupení nám pan Josef Korn zajistil večeři v restauraci Nad zámečkou zdí. Tímto bych chtěla poděkovat zastupitelstvu města Trhového Štěpánova za občerstvení a příjemný večer. Adventní vystoupení jsme zakončili v Sedmpánech 21. prosince tradičně pod stromem se svařákem.

Poslední akcí tohoto roku byla na Štědrý den každoroční procházka do lesa ke krmelci.

Všechny naše akce proběhly bez větších komplikací. Proto děkuji mužské části hasičů, kteří nám pomáhali při tréninku i při hasičských soutěžích a zajišťovali nám technické zázemí pro vystoupení.

Všem sedmpánským hasičům i hasičkám přeji hodně úspěchů v osobním, pracovním i sportovním životě. Věřím, že se v roce 2014 budeme ve zdraví setkávat.

*Zdeňka Holečková, velitelka družstva žen
SDH Sedmpány*

Rekonstrukce jazykové učebny

V době jarních prázdnin proběhla celková rekonstrukce učebny anglického jazyka. Tato odborná pracovna byla na naší škole zřízena jako první na okrese Benešov krátce po roce 1989. Po 24 letech na ní zapracoval zub času a energie našich žáků. V pondělí po prázdninách byla opravená učebna slavnostně otevřena za přítomnosti pana starosty a místostarosty. Příjemná atmosféra z čistoty, nového nábytku, sladěných barev a nových výukových pomůcek je velmi motivující. Učíme se v této třídě opravdu rádi, prostředí velmi dobře působí na každého jednotlivce. Děkuji tímto všem, kteří se podíleli na konečném vzhledu reprezentativní učebny. Každý z vás bude mít možnost prohlédnout si prostory školy a posoudit, jak Základní škola Trhový Štěpánov pracuje (dále viz Pozvánka).

Mgr. Květa Kuželová

Soutický masopust

Po tříleté odmlce do Soutic opět zavítal masopust ve své plné kráse a bujarosti. Období slibného předjaří a krásné sobotní počasí už samy o sobě vyvolávaly pohodu a dobrou náladu. Přesto po ránu vyšel průvod maškar ze soutického pohostinství trochu nespůj. Jak jej Soutičtí asi letos přivítají? Budou ochotni se s nimi veselit a tančit? Strpí s dostatečným nadhledem škádlivé řádění kolem svých stavení?

První zastávkou masopustního průvodu je tradičně úřad obce. Před budovou úřadu paní starostka předala maskám v čele s přísným Laufrem dočasnou vládu nad obcí a letos nádavkem obří koš naplněný masopustními dobrotami. A pak už to vypuklo. Rozverně maškary postupovaly za doprovodu muziky od stavení ke stavení. Domácím popřáli zdraví a spokojenost, zatančili, tu a tam záluďnou kašpařinu vyvedli, a přesto se jim dostávalo vlídného přijetí, dobrých jídel i ostřejších kalíšků proti únavě. Ta se však přece jen na sklonku odpoledne dostavila, a tak maškary s úlevou nechali padnout Bakchuse. Po rituálu plném pláče a nářků jej následně oživil a pustil se do závěrečného tance.

Masopust v Souticích dostal všem tradicím a zvykům. Potěšil sousedy, dospělým připomněl staré časy, nejmladším maskovaným účastníkům průvodu snad i ukázal cestu, po které by měli pokračovat. Za elán, s jakým se na přípravě a uskutečnění této tradiční slavnosti podíleli, patří poděkování členům soutických spolků (hasiči, rybáři, myslivci, sportovci) a místních sdružení (Veselý sousedský spolek Podolí a Kopečka, Kalňáci). Nezbyvá, než se těšit na některý z následujících roků, který slavnost masopustu do Soutic opět přinese. A Kalňáci při tom rozhodně neholdají chybět.

Olga Bílková

Otevřeno! Přijďte se podívat do paraZOO

Od 1. března 2014 je pro veřejnost opět otevřena paraZOO, expozice vlašimské záchranné stanice pro živočichy. Navštivte tuto netradiční zoologickou zahradu s českými zvířaty a přijďte se poučit, jak i vy jim můžete v přírodě pomáhat.

ParaZOO najdete snadno. Rozprostírá se v zahradě Podblanického ekocentra, které stojí hned naproti vlašimskému zámku. Od dubna je otevřena každý den kromě pondělí od 10 do 18 hodin. Procházet ji můžete samostatně, s průvodcem, anebo si ji děti mohou prohlédnout v rámci některého ze školních výukových programů, které Podblanické ekocentrum nabízí.

„Navštívit nás může každý. Chodí k nám maminky s malými dětmi, školky, školy, v létě zas především táborníci a turisté. Mnozí z nich se k nám opakovaně vrací. V letošním roce bude paraZOO otevřena veřejnosti již třetí sezónu. Kromě zajímavých informací zde najde-

te také příjemné klidné prostředí k odpočinku," zve k prohlídce vedoucí zoo Stanislav Němec.

Největším lákadlem jsou v paraZOO bezesporu vydry a rys. Když ji navštívíte, oblíbíte si ihned i ostatní zvířata. Bystré dravce, mohutné výry, sýčka, veverky anebo například kuního samce Vildu. Uvidíte zde vedle sebe oba druhy našich čápů. Naučíte se od sebe rozeznávat hned všechny tři naše velké černé opeřence: havrana, vránu a krkavce. Nechybí zde ani je-

jich příbuzní, kavky, straky a sojky. Kromě těchto a dalších zvířat zde na vás čeká také expozice ptačích budek, slaměná pec, nefalšovaná kompostovací kadibudka a mnoho dalšího. Pro unavené výletníky je zde po včasné domluvě i možnost noclehu. Tak neváhejte a hurá na výlet!

**Ing. Michala Jakubův,
Záchranná stanice pro živočichy ZO ČSOP Vlašim**

Rys ostrovid

Víla Amálka a ti druzí

Už jste někdy viděli pohromadě vílu Amálku a křepčící muchomůrku? Nebo berušku s tatškou Šmoulou? Ne? Tak to jste o hodně přišli! Tito a mnozí další byli k vidění jediné na dětském karnevalu, který 15. března 2014 pro děti i dospělé již tradičně uspořádala Unie rodičů při Základní škole spolu se Sokolem Trhový Štěpánov. A opravdu, i tentokrát bylo na co se dívat!

Masky byly jako vždy vydařené, a tak odborná porota musela vyhlásit za vítěze opět všechny masky a předat jim sladké odměny.

Šáša Móňa pro děti připravila na zdobení perníčky a sádrové odlitky, které si mohly děti samy dotvořit. Samozřejmě bylo také občerstvení, letos obohacené o vynikající dortíčky, a bohatá tombola.

Děti i dospělí měli možnost příjemně prožít uplakané odpoledne v tanečním reji, vyřadit se při tradičních

soutěžích i předvést svůj malířský um v soutěži o nejhezčí ksichtík namalovaný na balónek. Také do pěvecké soutěže s vílou Amálkou se zapojili téměř všichni a závěrečný sborový zpěv souboru „Hluchavky“ rozezněl sál sokolovny a ani jedno oko nezůstalo suché. Doufáme, že se všichni dobře pobavili a odcházeli domů spokojeni

Děkujeme všem, kteří se na dětském karnevalu jakkoli podíleli. Rovněž děkujeme i Městskému úřadu Trhový Štěpánov, který veškeré dění ve městě, a zvláště dění pro děti, finančně podporuje.

Zároveň si Vás dovoluujeme pozvat na příští rok, kdy opět v období masopustních rejů plánujeme uspořádat dětský karneval.

Mgr. Ing. Hana Pokorná

Zdobení

Sladká odměna

Balónkování

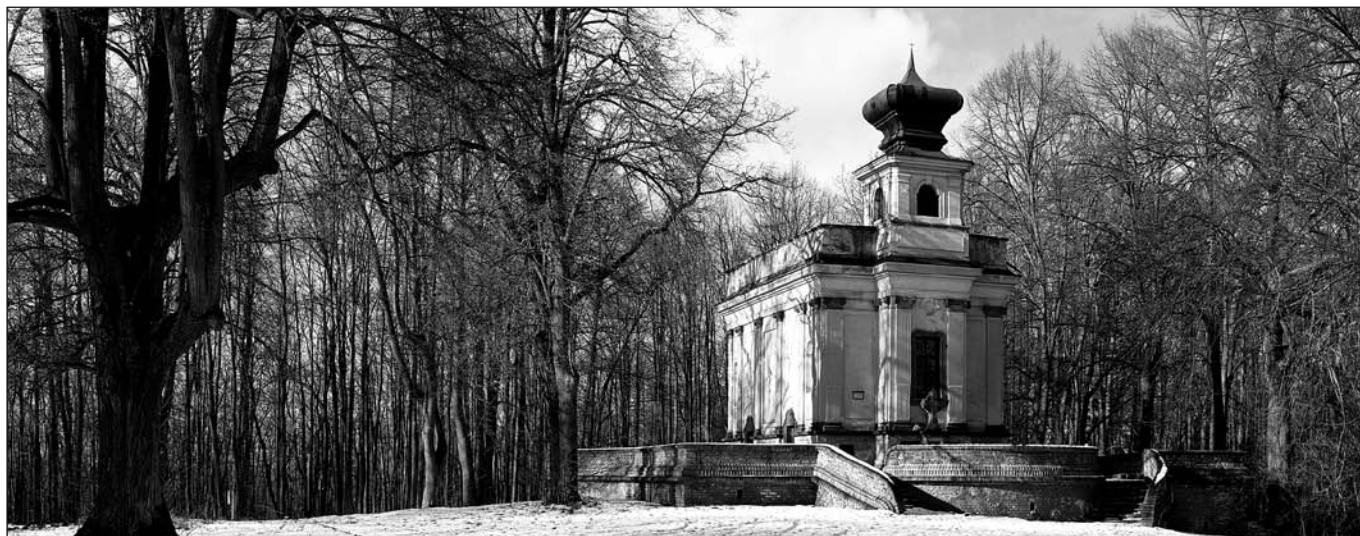

Jablíčko, já tě sním hned, jak tě domaluju

Míčku, neuteč mi!

Kurz fotografování

Loreta ve Vlašimi

Od začátku ledna do poloviny března probíhal ve Spolkovém domě v Trhovém Štěpánově kurz fotografování. Na začátku bylo 15 účastníků a 13 jich kurz úspěšně dokončilo. Účastníky kurzu byli: Pavel Hromas, Pavel Kamarýt, Josef Mádle, Dana Mikéci, Miroslava Ondráková, Tomáš Rybníček, Tomáš Srba, Světlana Škodová, Jaroslava Špírková, Miroslava Voigtsová, Marie Vojtová, Zdeněk Vopálka, Eva Vrzalová, Vladimír Vyšohlíd a Eliška Zadáková. Několik jich bylo z Trhového Štěpánova a blízkého okolí, dva ze Zruče nad Sázavou, dvě účastnice z Čechtí a ostatní z Vlašimi.

Během večerů věnovaných umění kresbě světlem jsme společně odtajňovali základní principy fotografické techniky. Večerní dvouhodinovky byly zaměřeny velmi prakticky, osvojili jsme si, jak fotografovat portrét, krajinu, architekturu nebo detaily. Kurzisté měli k dispozici improvizovaný fotografický ateliér se zábleskovými světly, softboxem, různými odraznými deskami a dalšími fotografickými doplňky.

Během praktických výletů do zajímavých míst jsme

se prakticky zaměřili na fotografování v přirozeném slunečním světle. Jedno sobotní dopoledne jsme se zaměřili na architekturu a krajinu v okolí obce Zdebuzevy, cílem další praktické dílny byl východ slunce u obce Borovnice, portrét v krajině a využití perspektivy. Jednoho mrazivého večera jsme experimentovali s luminoграфií - malbou světlem. Kromě techniky jsme se věnovali estetickým otázkám, večery i výlety byly doplněny zajímavostmi z historie umění fotografie. Součástí byla také diskuse nad snímky jednotlivých posluchačů i legendárních fotografů.

Cílem kurzu bylo vytvoření cyklu několika fotografií na vybrané téma. Kurz byl zakončen prezentací projektů autorů, vernisáží a společnou výstavou v Muzeu Štěpánovska.

Děkuji Mgr. Stanislavu Kuželovi za poskytnutí prostor ve Spolkovém domě a v Muzeu Štěpánovska. Všem přátelům fotografie a dobrého světla přeji, ať je k nim jejich kreativní múza štědrá a daří se jim nejen v této oblasti.

Vít Švajcr

Poznávejte Posázaví, Pomalší a Rakovnicko

Podnikat zájem obyvatel regionů a turistů o místní památky je cílem projektu nazvaného Po cestách a hradech doby Karla IV., který připravily místní akční skupiny Posázaví o.p.s., Pomalší o.p.s. a Rakovnicko o.p.s. Přiblíží nejen středověký způsob života a cestování. Jeho součástí budou mimo jiné investice do zázemí a zpřístupnění památkově chráněných objektů hradů Pořešín a Zlenice, vytvoření interaktivních expozic na hradě Křivoklátě nebo pořízení prostředků pro prezentaci historie a kulturního dědictví.

„Chceme do projektu zapojit hlavně děti, aby se začaly zajímat o své okolí. O tom, že to dokážou, nás každo-

ročně přesvědčují svou účastí při pravidelném jarním úklidu řeky Sázavy. Památky si ale také určitě zaslouží jejich pozornost,“ řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. Součástí projektu se proto stala výtvarná a literární soutěž pro žáky 8. a 9. tříd základních škol z regionu Posázaví nazvaná Strážci památek. Pro vítěze je připraven pětidenní vzdělávací a zábavný pobyt na hradě Křivoklátě, zkrátka ale neprijdou ani ostatní soutěžící.

V Posázaví bude v rámci projektu také postavena lávka pro pěší, která vyřeší dlouhodobě problematický přístup do jádra hradu Zlenice. Vzniknou také modely hra-

dů Týnec nad Sázavou a Zbořený Kostelec. Na venkovním prostranství u hradu v Týnci nad Sázavou budou instalovány panely „Živé obrazy“ s motivy cest a cestování ve středověku. Původní podobu hradů v Týnci nad Sázavou, Staré Dubé, Zlenicích a Zbořeném Kostelci přiblíží návštěvníkům ilustrované „oživlé“ panely doplněné cedulkami s informacemi psanými slepeckým Braillovým písmem.

Společnost Pomalší o.p.s. zaměřila pozornost na hrad Pořešín na Českokrumlovsku, který zachránilo před zánikem občanské sdružení Hradů na Malši. Podařilo se mu postupně památku zakonzervovat a zpřístupnit veřejnosti. V roce 2012 tam bylo otevřeno hradní muzeum a historická kovárna s hrnčírnou. Areálu ale chybí sociální zázemí a informační systém, jejichž vybudování bude jedním z výstupů partnerského projektu. Jeho součástí bude také umělecké ztvárnění vybraného tématu dětskými kolektivy z regionu. Vítězný tým se zúčastní vzdělávacího a zábavného pobytu na hradě Křivoklátě.

Společnost Rakovnicko o.p.s. nechá v rámci projektu vyrobit mobilní modely hradů Křivoklát, Krakovec, Džbán a Týřov. Na Křivoklátě otevře vzdělávací návštěvnícké centrum nazvané Academia Creoplat, jehož součástí bude výtvarný ateliér, řemeslná dílna a alchymistická badatelna. „Budou v ní repliky klasického dobového vybavení i nové laboratorní vybavení, na kterém plánujeme ukázky pokusů. Programy budou ideální hlavně pro školy a dětské kolektivy,“ uvedl ředitel společnosti Rakovnicko o.p.s. Radomír Dvořák. Školní týmy dostanou příležitost prezentovat se také prostřednictvím soutěže na téma Karel IV. a jeho syn Václav IV.

Bohunka Zemanová oceňuje spolupráci, se kterou k projektu všichni partneři přistupují. „Navzájem si předáváme zkušenosti. Posázaví se od svého založení zabývá ochranou místního kulturního dědictví, Pomalší umí poradit s opravou chátrající památky, Rakovnicko s pořádáním soutěže pro školy,“ shrnula. A právě snaha o záchranu a propagaci regionálního kulturního

Zlenice – konzervování velké věže

dědictví stála za vznikem partnerského projektu. Náklady na jeho realizaci jsou 4,8 milionu korun, které budou pokryty dotacemi z evropských a národních zdrojů.

Jaroslava Tůmová

Nové možnosti turistiky v Posázaví

Rozhledna Špulka s naučnou stezkou na vrchu Březák u Divišova a Centrum sklářského umění v bývalé huti František v Sázavě letos patří mezi nová turistická lákadla regionu Posázaví.

Ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová na Fóru cestovního ruchu představila například chystanou propagační brožuru „Posázaví 10x jinak“, která je letos postavena na deseti stěžejních pilířích cestovního ruchu v Posázaví – mimo jiné zámčích Konopiště, Jemniště a Vlašim, Sázavském klášteře nebo Vojenském technickém muzeu v Lešanech. Informovala také o vzpomínkových akcích k 100. výročí atentátu na Františka Ferdinanda d'Este a začátku Velké války.

Ředitelka společnosti CESTY SKLA o.p.s. Martina Kulhavá hovořila o Centru sklářského umění huť Franti-

Zlenice ze žabí perspektivy

Pohled na tavicí pece

Areál sklárny

šek, které se otevře 2. června v Sázavě. Upozornila, že centrum není muzeum, ale dílnou pro uměleckou tvorbu.

Manažer mikroregionu CHOPOS Miroslav Kratochvíl informoval o rozhledně Špulka, kterou postavil svazek obcí společně s dalšími partnery. Otevře se 26. dubna a povede k ní naučná stezka, na jejímž vybudování se podílelo pět škol z regionu a řada dobrovolníků.

Starosta obce Ratměřice Viktor Liška připomněl blížící se výročí bitvy u Jankova, která byla jednou z významných bojových akcí třicetileté války. V roce 2015 od ní uplyne 370 let. Významnou historickou událost připomínají naučné stezky vedoucí autentickým prostředím bojiště i tištěné materiály. Letos vyjde barevná publikace Jankow 1645 a bude spuštěn nový web s virtuál-

ním muzeem prezentujícím digitalizované mědirytiny s tématem třicetileté války, které zapůjčil majitel hradu Český Šternberk.

V příštím roce se počítá se setkáním klubů vojenské historie, workshopy a přednáškami. Manažerka Mikroregionu Džbány Lucie Krubnerová uvedla, že město Votice plánuje otevřít muzeum třicetileté války v bývalém františkánském klášteře, který loni koupilo.

Účastníci fóra také získali informace o unikátním muzeu Včelí svět v Hulicích, o putování na koloběžkách Ladovým krajem, o pochodu Za posledním puchýřem, který pořádá Klub českých turistů Benešov, o aktivitách Lanového centra Slapy, outdoorového centra Bisport, Areálu Barochov a dalších.

Jaroslava Tůmová

Vlastivědný čtvrtletník Pod Blánkem 1.2014

Krátce před uzavěrkou dubnového vydání Zpravodaje Štěpánovska vyšlo 1. číslo časopisu Pod Blánkem. V jeho úvodníku připomíná Radovan Cádér, že letos uplyne 100 let, kdy začala krutá první světová válka. V prvním čísle je mnoho zajímavých, ba přímo objevných témat.

Redaktor Jiří Pavelka píše, že 18. dubna 2014 bude znovu udělován titul Blanický rytíř. • Velmi obsáhlý a odborný článek „Revitalizace Blanice ve Vlašimi“ připravil Tomáš Just. Tato akce probíhala už od roku 2006 a má být završena kolaudací v dohledné době. Autor v článku popisuje, jaká opatření byla provedena i s ohledem na stoletou vodu. Je nesnadné v několika větech shrnout mnoho opatření, která bylo nutno vykonat, aby Blanice splňovala požadavky na ochranu domů ve Vlašimi. Nečekaná loňská povodeň potvrdila oprávněnost všech důležitých zásahů v průtoku této řeky městem Vlašim. Celkové úpravy dosáhly více než 80 milionů Kč. Pátá část seriálu „Staré odrůdy jaderovin na Podblanicu“ popisuje zejména jablono Koženou renetu zimní, kte-

rá se vyskytovala i v Trhovém Štěpánově. Koženáč, jak se jí lidově říká, má tuhou a hrubou slupku, ale má výraznou a lahodnou chuť. Druhou odrůdou je hruška Pastornice. Její plody jsou velmi velké, lahvovité, s typicky zahnutou stopkou. Je to už odrůda velice vzácná. Seriál připravuje Pavel Jakubův. • „Historie včelařské organizace pro Benešov a okolí – 1. část“ napsala Hana Chmelová. Popisuje vznik této užitečné organizace, ale také její útlumy v dobách obou světových válek. Níže si přečtete upoutávku na novou publikaci o včelařích. • Martina Kulhavá informuje, že „Centrum sklářského umění v Sázavě se brzy otevře“. Půjde o zážitkovou expozici skla, kurzy pro širokou veřejnost a další aktivity prezentující sklářské řemeslo. • „Žampašský most ve zlatě“ je název článku nejen popisující tuto obdivuhodnou stavebně technickou památku. Most je zobrazen na zlaté pamětní minci, která se prodávala za 14 390 Kč. Článek, který připravil Jaromír Košťák, má toto členění: Stavební nevšednosti viaduktu – O mincích s mosty – Pár čtenářských zajímavostí – Stanice Jílové a Pár velikých drobností

o viaduktu. • Jindřich Nusek přibližuje čtenářům „Tichonický půlrok Jakoba Grünberga“. Tento vrchnostenský ranhojič pečoval o pacienty celého šternberského panství a navíc se stal jedním z vůdců židovské komunity v Divišově. V Tichonicích výrazně pomáhal při zvládnutí cholery v roce 1866. Přestože nasazoval při záchraně nemocných cholerou život, nevyhnul se i určité nevraživosti zřejmě proto, že byl Žid. • „Vladimír Grégr – projektant budovy sedlecké pošty“ je neobyčejně poutavý článek od Marie Kovalové. Byl to významný český architekt z neméně významné rodiny Grégrů, majitelů nakladatelství a tiskárny. Jeho dědeček MUDr. Eduard Grégr (1827 – 1907) byl významný mladočeský politik, poslanec českého sněmu a říšské rady. Mezi jeho nejvýraznější projekty patří barrandovské vily i Trilobit-baru, což byla za první republiky jedna z nejoblíbenějších restaurací v Praze. Zajímavá je skutečnost, že navrhl design motorového vlaku Slovenská strela s aerodynamickou karosérií. Cesta tímto rychlovlakem trvala z Prahy do Bratislavy 4 hodiny a 18 minut! Projektovat budovu občanské záložny. Tato budova stojí v původní podobě dodnes a sídlí v ní pošta v Sedlci – Prčici. Přestože nepatřil k levicově zaměřeným umělcům, zapojil se během okupace do ilegální činnosti proti nacistům. Ti ho krutě mučili nejen na Pankráci, ale i v berlínské věznici Plötzensee, a tam byl také popraven. • Další dva články mají společného jmenovatele: Jana Jindráková se ve svém článku táže: „Měl Jiří z Poděbrad dceru Elišku?“ Na ni navazuje Jindřich Nusek článkem • „Eliška z Poděbrad“ a krypta v Divišově – poznámka historika. • Tato záhada není v obou článcích rozluštěna, ale nabízí několik řešení. Oba články jsou velmi zajímavou a přínosnou sondou do české historie. • „Hudební skladatel Josef Suk.“ Článek Víta Kochánka je věnován 140. výročí tohoto významného hudebního skladatele. Byl nejen žákem, ale i zetěm Antonína Dvořáka a členem Českého kvarteta. Ze známějších skladeb Josefa Suka jmenujme aspoň jeho scénickou hudbu k pohádce Radúz a Mahulena od Julia Zeyera nebo smyčcovou serenádu Es dur či významný

pochod V nový život. Na Letních olympijských hrách 1932 v Los Angeles obdržel za tento pochod stříbrnou medaili. • Slávka Rýdlová neúnavně a se zaujetím pokračuje v seriálu „Ochotnické divadlo na Podblanicku XXXVII.“ Tentokrát obsírně napsala článek „Z historie ochotnického divadla v Heřmanicích.“

V příloze najdeme tyto články:

Dokončení vyprávění Eduarda Vaněčka zveřejněného v časopise Pod Blánkem (1939-40) a nazvaného „Zajíci z Hadové strouhy“. • Jana Jindráková připravila první část zajímavého svědectví Jana Dvořáka „Dopis z fronty (1)“ z října roku 1914. V rubrice Regionální historie jsou upoutávky na vydané publikace. O první z nich píše Milan Štědra. V roce 2012 vyšla knížka nazvaná „Posázavský pacifik z Prahy do Čerčan a Dobříše na starých pohlednicích“. Druhou publikací, která vyšla v roce 2013, vydala Základní organizace Českého svazu včelařů Benešov. Hana Chmelová a Jan Šíma ji nazvali „110 let včelařské organizace pro Benešov a okolí 1903 – 2013“. Kniha obsahuje nejen historii včelaření, ale připomíná významné včelaře a aktuální dění. Doprovází ji bohatý dokumentační materiál včetně fotografií. Třetí publikací ve známé edici Zmizelé Čechy, Morava a Slezsko je Posázaví. Kniha má 192 stran a 190 dobových fotografií. Druhou publikací představil Pavel Pešout a třetí Jiří Pavelka. Lubomír Hanel, Martin Klaudys a Ivana Křížová popisují „Činnost správy CHKO Bláník v roce 2013“. Stať má tyto části: Státní správa – Praktická ochrana přírody – Odborná činnost – Práce s veřejností a Publikační činnost. Čtení je to zajímavé a poučné. Další články: Výtvarná soutěž „Cestování v minulosti od Jindřicha Nuska a Veroniky Hanusové, Masopust v Načeradci od Pavla Jakubův, Na letní tábor s Ekocentrem od Jiřího Pavelky. Zprávy ze Záchrané stanice pro živočichy ČSOP Vlašim připravil Petr Švingr.

Tento časopis si můžete vypůjčit v Městské knihovně Trhový Štěpánov nebo koupit na několika místech ve Vlašimi. Jeho četba není v žádném případě ztrátou času.

r V

Jaký je „ten“ Zpravodaj Štěpánovska?

Odpovědi na tuto jednoduchou otázku jsou různé. Je to přirozené a správné. Někteří se ptají, kdy vyjde nové číslo, rádi ho čtou, další jsou spokojeni s jeho obsahem. Jsou i tací, kteří říkají, že obsah je stále stejný, stereotypní (t.zn. všední, ustálený), nezajímavý. Jaká je skutečnost? Kdo má pravdu? Každý rok je připraven přehled o tom, co bylo otisknuto, s přehledem témat a počtem článků v jednotlivých kategoriích. V článku Patnáct let Zpravodaje Štěpánovska, který byl otisknut v prosinci 2013, je toho mnohem více. Prosím čtenáře, kteří čtou náš časopis rádi, i ty, kteří nejsou s jeho obsahem spokojeni, aby si tento článek znovu pročtli.

Obsah zpravodaje je odvislý od článků, které dostává redaktor „na redakční stůl“, ve skutečnosti do počítače mailovou cestou. Před několika lety jsem slyšel, že otiskují mnoho vlastních článků. Ale to vše je minulostí. Ovšem ti čtenáři, kteří si stýskají a říkají, že zpravodaj je stále stejný, do něj nepřispívají – a když, tak jen málokdy. Redaktor neovlivňuje obsah zpravodaje, jak by se na první pohled zdálo. Za 15 a ¼ roku, co vychází Zpravodaj Štěpánovska pravidelně, byly odmítnuty pouhé 2 (slovy dva) články!!! Všechny ostatní články byly zveřejněny!

Prosím naše čtenáře, aby nechápali toto zamyšlení jako obhajobu redaktora, ale pokusili se objektivně

posoudit, jaký je jeho skutečný stav i obsah. Před více než 15 lety vycházel zpravodaj nepravidelně a měl 4 strany. Již delší dobu je to 24 – 28 stran s velkým množstvím kvalitních fotografií. Obsah je nesrovnatelný. K tomu není nutno psát žádný komentář.

Jaký je „ten“ Zpravodaj Štěpánovska? A jaký by měl být, aby nebyl fadní, nudný, nezajímavý? Zájem o zveřejňování článků roste. Stává se skutečností, že čas od času je nutné přesunout některé články do dalšího čísla.

Snad si mohu dovolit napsat i následující věty:

Říká se, že kritizovat a odsuzovat dovede každý, ale něco vytvořit, je pro takového radila nesnadné. Před několika málo lety jsem slyšel podobné názory. Svěřil jsem se o tom jedné blízké osobě, která mi řekla: „Zpravodaj Štěpánovska je zboží, které se prodává jako každé jiné.“

Kvalita zboží se pozná podle zájmu kupujících. Prodává se celý náklad?“ Odpověděl jsem ANO! „Tak se netrapte. Až se nebude prodávat, zamyslete se nad tím a změňte, co se dá, nebo tuto práci nedělejte.“

Nakonec ti, kteří nejsou s obsahem Zpravodaje Štěpánovska spokojeni, mají dvě možnosti:

Přispívat do něj svými kvalitními články, nebo zpravodaj nekupovat a nečíst. Přece nekupujeme zboží, které je podle nás nekvalitní nebo nestojí za nic. Ostatně se již delší dobu domnívám, že 5 Kč za jeden výtisk o 24 – 28 stranách je příliš málo. Město Trhový Štěpánov na každé číslo doplácí nejméně 30 Kč!!!

Co si o tom všem myslíte? Stojí za to Zpravodaj Štěpánovska číst?

Jaromír Vlček, odpovědný redaktor

Příznivá zpráva

I přes krásné počasí, které láká lidi ven, se daří úspěšně pokračovat v zájmovém kroužku kreslení a malování. Ing. Josef Buršík z Vlašimi soustředil stabilní jádro lidí, které pořád láká kreslení, a jsou uspokojováni novými metodami, které je přivádí k novým objevům. Mnozí oceňují přísný přístup ing. Buršíka. Vyžaduje disciplínu a plnění všech požadavků. Stále pokračujeme kresbou, která je nejen podle ing. Buršíka základem a úvodem k dalšímu malování. Náš dík proto směřuje k vedení kurzu a věříme, že vše bude pokračovat dál, a to nejen tento rok.

Ing. Miroslava Voigtová

Ing. arch. Josef Buršík

Poděkování

Absolventi fotokroužku, který proběhl od ledna do března letošního roku, by chtěli mnohokrát poděkovat ing. Švajcovi za příkladné vedení samotného kurzu, za vysokou odbornou úroveň a aktuality z oblasti světové fotografie. Mimo kurz jsme mohli navštívit i několik přednášek, které ing. Švajc pořádal v jiných zařízeních. Nevšedním zážitkem byla i vernisáž výstavy, kde byly

prezentovány výsledky našeho fotografování. Samozřejmě i výstava byla připravena s nebývalou pečlivostí a uspokojila všechny přítomné. Už dnes se domlouváme na možnosti pokračovacího kurzu v příštím roce.

Mnohokrát děkujeme.

Absolventi kurzu

Informace pro podílníky „Občanský les“ v.o.s.

Dovolte, abych Vás seznámil se zprávou o činnosti za rok 2013. V loňském roce bylo vyrobeno z prořezávky 500 ks kolíků, které byly prodány na oplocenky. Vytěženo 24m³ kulatiny, převážně z polomů a vývrátů, dále zpracováno a prodáno 94 prostorových metrů palivového dřeva.

V údržbě a ochrany lesního porostu, byly provedeny prořezávky, výřezy nežádoucích dřevin, prořezání linek mezi porosty různého stáří, výsadba 300 ks smrku a vyžínování v nízkém smrkovém porostu. Proti napadení kůrovcem smrkovým, byly umístěny lapače s feromony. Před zimou proveden chemický nátěr proti okusu zvěří.

V průběhu roku byl zakoupen traktor Zetor 7245 s nástavbou, který má využití při těžbě a údržbě lesních cest. Koncem roku byla rozšířena cesta, která bude využita pro svoz vytěženého dřeva. V předvánočním období bylo občanům Trhového Štěpánova poskytnuto několik desítek vánočních stromků.

Podílníkům Občanského lesa bych chtěl připomenout, aby si dali do pořádku příslušné dokumenty k zaplacení do listu vlastnictví.

Na závěr přeji všem podílníkům a občanům Štěpánovska krásné prožití velikonočních svátků.

Jaromír Veselý, předseda Občanského lesa

Štěpánovský trhák

V sobotu 26. dubna 2014 se od 13,00 hodin uskuteční I. ročník přespolního běhu, který dostal díky své obtížnosti název „Štěpánovský trhák“. Pořadatelem závodu je město Trhový Štěpánov společně s TJ Sokol.

Závody začínají ve 13,30 hodin u koupaliště startem předškolních dětí na trati 200 m, postupně navazují další věkové kategorie, kde se prodlužuje délka trati adekvátně s věkem.

Od starších žáků (žákyně) až po dorostence (dorostenky) a ženy se běží 1500 m.

Hlavní závod mužů je na 2500 m. Start závodu je u koupaliště (390 m n. m.), cíl na vrcholu Hřeben (Paseka 517 m n. m.).

Přihlášky je možno zaslat na email: spolkovy.dum@seznam.cz nebo telefonicky na číslo 724 188 645. Přihlásit se můžete ještě přímo na startu závodu 30 minut před jeho zahájením.

Podrobné informace najdete na webových stránkách města Trhový Štěpánov/víceúčelové hřiště, aktuálně /.

Pořadatelé zvou všechny věkové kategorie. Přijďte si prověřit svou kondici. Pokud se nechcete zúčastnit aktivně, přijďte alespoň fandit těm, kteří tento náročný závod absolvují. Občerstvení v areálu koupaliště u nádraží je zajištěno.

Mgr. Stanislav Kužel

Životní podmínky 2014 – výběrové šetření v domácnostech

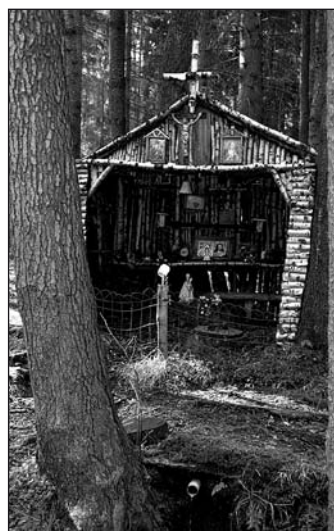
Český statistický úřad organizuje v době od 22. února do 11. května 2014 výběrové šetření o životních podmínkách domácností v České republice. Šetření se uskuteční v 9962 domácnostech na základě náhodného výběru počítačem. Speciálně vyškolení tazatelé se musí prokázat průkazem tazatele a příslušným pověřením, které je ve spojení s občanským průkazem opravňuje k provedení tohoto šetření, nebo průkazem zaměstnance Českého statistického úřadu.

Je zaručena anonymita zjištěných údajů, které jsou chráněny podle přísných požadavků zákona o č. 85/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, a podle zákona č. 101/2000 Sb., ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

Může se stát, že budou osloveni někteří z občanů našeho města i okolí.

Městský úřad Trhový Štěpánov

Studánka v Pasece

Studánka

Moji prarodiče mi vyprávěli, že v Dalkovických kdysi žil hajný, pan Zvára. Tomu se u studánky zjevila Panna Marie. Běžel domů pro nějaké lidi, aby se tam šli podívat, ale zjevení se už neopakovalo. Občané se domluvili a udělali na místě zjevení pobožnost křížové cesty. Dlouhá léta tam chodila procesí s družičkami. Na olši, která stojí u studánky, udělali kapličku, a do ní dali sošky. Lidé se u ní modlili, dá-

vali tam květiny a chodili pro vodu. Můj tatínek říkal, že byla jednou vichřice. Silné stromy spadly na olši, které zůstala stát bez poškození. Stojí tam dodnes.

Zapsala Libuše Brýlová, Dalkovice

Pozvánka k návštěvě Základní školy

Základní škola Trhový Štěpánov srdečně zve na Den otevřených dveří a výstavu žákovských prací. V sobotu 7. 6. 2014 budou dveře Základní školy otevřeny všem, kteří

mají zájem o to, jak naše škola žije, pracuje a vzkvétá. Budova bude zpřístupněna veřejnosti v době od 10.00 do 17.00 hod.

Vaše kroky budou provázet nádherné práce žáků z hodin výtvarné výchovy, pracovních činností a zájmových kroužků. Celou výstavu osvěží několik zajímavých a jedinečných akcí: výrobky keramické dílny, samostatná výstava umělecky nadaného žáka 9. ročníku, prodej povídek štěpánovské autorky, ukázka řezbářství (přislíben kurz pro rodiče s dětmi).

Věřím, že tento den bude příjemný pro každého, kdo si najde čas a naši školu navštíví. Setkání při těchto příležitostech jsou vždy příjemná a milá. Upřímně se na každého z vás těšíme.

Mgr. Květa Kuželová

Pravdivé výroky lékařů

Jen chodí k lékaři, nemoc se už najde. (vietnamské přísloví)

Lékařská věda už natolik pokročila, že dnes už člověk jen málokdy zemře bez lékařské pomoci (M. Kupecký)

Ošetřující lékaři mají vždy pravdu, pokud pacient žije. Až pitva a bezcitný anatom je občas přiskřípne. (R. Gordon)

Jestli se vám nemění choroby, je nejvyšší čas vyměnit lékaře. (P.G. Cesbron)

Kdyby se o chorobách MĚNĚ mluvilo, byli by lidé zdravější. (J. Anouilh)

Lékařská věda udělala už tak závažné pokroky, že prakticky už nenajdeme zdravého člověka (A. Huxley)

Netrpělivý lékař je jako slepé střevo. Je nejen stále podrážděný, ale i zbytečný na svém místě. (R. Koch)

Někdy se zdá, že příroda zasela na lidi pouze krátké choroby, ale lékaři si osvojili umění je prodlužovat. (M. Proust)

Zdraví jsou jen ti, kteří ještě nevědí, že jsou nemocní. Anebo špatně vyšetření. (D. Radovič)

Když lékař pojmenuje tvoji chorobu, to ještě neznamena, že ví, co ti je. (A. Bloch)

Každý lékař dokáže vyléčit; přinejmenším z iluzí o medicíně. (J. Sekera)

Doktoři a advokáti, jedna banda. Jen s tím rozdílem, že advokát tě „jen“ oškube, zatímco doktor tě oškube a ještě k tomu zabije. (A. P. Čechov)

Jestli už je operace vykonaná, nikdo nedokáže, že nebyla úplně potřebná. (G. B. Shaw)

Člověk je zdravý, když ho pokaždé bolí někde jinde.... (M. Twain)

Skleróza je nejkrásnější choroba. Nebolí a každý den se člověk dozví něco nového. (Aurelius Augustinus)

Lékaři jsou šťastní lidé, protože na jejich úspěchy se dívá slunce a jejich omyly zakrývá zem. (Latinské přísloví)

Z internetové pošty

Včelí svět slaví Velikonoce – pozvánka

Srdečně vás zveme do Včelího světa v Hulicích 19. a 20. dubna od 10 do 16 hodin na velikonoční akci. Bude me malovat vajíčka včelím voskem, upleteme si pomlázku, děti budou hledat čokoládová vajíčka. Na své si přijdou nejen děti, ale i dospělí. Připravena je ochutnávka medoviny a medových specialit a prodejní výstava keramiky Ivany Syslové. Vstupné na akci je 30 Kč, děti do 3 let mají vstup zdarma.

Pokud jste ještě nenavštívili expozici Včelí svět, která seznamuje návštěvníky se životem včelstva, neváhejte. Určitě se nebudete nudit, čeká na vás hodně zážitků.

V prodejně Včelího světa si můžete zakoupit kvalitní med, medovinu, kosmetiku, svíčky z včelího vosku a další drobné dárky.

Otevřeno je denně kromě pondělí ve všední dny od 10 do 16 hodin, o víkendech od 10 do 17 hodin.

Více se webových stránkách www.vcelisvet.cz nebo Facebooku.

Přijďte, těšíme se na vás.

Jarmila Pavlicová, Včelí svět v Hulicích

Vtipné výroky dětí

Strašně jsem se lekl, když maminka onemocněla, protože jsem si myslel, že nám bude vařit tatínek.

Na maminky se nemá křičet, protože jsou prospěšné.

Sestra zase měla na vysvědčení samé jedničky. Vsadím se, že mi to dělá naschvál.

Babička je tlustá, protože je plná lásky.

Strašně bych si přála ještě bratříčka, ale máma stále používá tampón...

Čím je člověk starší, tím jsou jeho zuby dražší.

Když babičku bolejí zuby, dá je do skleničky.

Já už nemám babičku, zasadili jsme ji na hřbitově.

Švýcarské krávy využívají v první řadě na výrobu čokolády.

Obyvatelé Sardinií se nazývají sardinky.

Aby to bylo dobré, sestřičky v nemocnici musejí být sterilní.

Lékaři říkají, že nejhorší jsou smrtelné choroby.

Když se mi narodil bratříček, dali ho do akumulátoru.

Nejužitečnější zvíře je prase. Každou jeho část můžeme využít: přední a zadní část jako maso, kůži na boty, ze srsti kartáčky a jeho jménem můžeme dokonce i nadávat.

Nejsem pokřtěný, ale očkovaný jsem.

Nevím kolik je mi roků, protože se to stále mění.

V mamčině bříšku je miminko, jenom nevím, jak ho spolkla.

Akvárium je vlastně malé moře, ve kterém plavou domácí rybičky.

Výživné je plat dětí, když se otec odstěhuje z domu.

Každá ryba vyrábí jikry, ruské ryby i kaviár.

Krávy nemohou rychle běhat, aby jim z vemeny nestříkalo mléko.

Muži u nás se můžou oženit jen s jednou ženou. Tomu se říká monotónní.

Nechápu, proč se mamka hněvá, že jsem rozbil vázu. Stejně byla stará a dokonce čínská, kdyby byla aspoň naše ...

Poloostrov je taký ostrov, který úplně nedokončili.

Babička se odstěhovala na druhý svět. Takže už i já budu mít někoho v cizině.

Internet

Jak pan Zadák urazil četnického strážmistra

Ještě za první republiky seděli chlapi v hospodě U Tříšků, což byla vyhlášená hospoda a občerstvovací centrum obce. V hospodě se pravidelně scházeli páni učitelé, pan doktor, starosta i radní a sousedé na kus řeči, sklenici pěkného dobrého piva a taky na karty, které někteří hráli vášnivě rádi. Jedna taková parta hráčů seděla u prostředního stolu, z amerických kamen sálalo příjemné teplo a karty pleskaly o stůl za jadrných průpovědek hráčů.

V tom se otvírají dveře a do hospody vchází majestátní postava četnického strážmistra P..... Hlasitě pozdraví a svléká kabát a upře svůj pohled právě na skupinu kartářů. Stoupne si za dvoumetrového chlapa, kterému všichni říkají Dlouhý Zadák, chvíli pozoruje hru a začne radit a mluvit do hry. Pan Zadák nakonec celou hru prohraje, což ho nemálo našťve. Otočí se na pana strážmistra a v té zlosti prohlásí: „Voni jsou pěkněj vůl, pane strážmistr, co do toho maj co kecat?“ Celá hospoda ztichla, ono říct četnickému strážmistrovi za první republiky, že je vůl, to nebylo jen tak! A skutečně nebylo. „Co si to dovoluujete, já Vás budu žalovat pro urážku na cti,“ zahřimal strážmistr, zlostně oblék kabát a zmizel z hospody bez rozloučení. Hospoda se pomalu vzpamatovávala z toho šoku, hra pokračovala. Ale už to nebylo ono.

Za nějaký čas skutečně všichni, co seděli u toho stolu, dostali obsílku k vlašimskému soudu a pan strážmistr svojí hrozbu splnil. Veselo z toho nebylo. A tak se celá společnost sešla jednoho dne na chodbě vlašimského soudu. „Jsou sem, pane učiteli,“ povídá pan Zadák.

„A kouknou se z okna, viděj ten štos dřeva? Představěj si, že to budu muset všechno pořezat a rozštípat až tady budu zavřenej.“ Pan učitel Muzika, který byl také k soudu obeslán, se podíval z okna a povídá: „To vám teda nepřeju“.

Když došlo k soudu, všichni tvrdili, že byli zabrání do hry a že žádné urážlivé slovo u stolu nepadlo. Pan Zadák tvrdil, že by si nikdy nic podobného vůči úřední osobě nedovolil, a tak soud nemaje důkazů vynesl osvobozující rozsudek. Když pak všichni s úlevou odcházeli a míjeli restauraci Na Blaníku, obrátil se pan Zadák na pana strážmistra řka: „Co říkaj, pane strážmistře, že by jsme zašli do hospody a vy byste zaplatil náky to pivo, když vám to tak dobře dopadlo.“ Panu strážmistrovi málem spadla helma nad tou drzostí, upřel na Zadáka zdrcující pohled a beze slova odešel. Takhle příhoda se pak dávala dlouho k lepšímu a stala se nezapomenutelnou událostí v naší obci.

Ještě jednu dětskou vzpomínku mám na pana Zadáka. Tatínek mi koupil dětské kolo a naučil mne na něm jezdit. To mi bylo asi pět let. Lítal jsem na kole o sto šest a jezdil jsem i po silnici. Tehdy to nebylo tak nebezpečné, žádný provoz skoro nebyl.

Bylo po bouři a na silnici, která nebyla asfaltová jako dnes, ale kamenitá s notnými lokáči, byly louže jako malé rybníky. Pan Zadák právě kráčel z hospody a silnice mu skoro nestačila.

Právě když jsem ho míjel, to s ním nějak hodilo a já jsem se mu trefil do nohy. Ten dvoumetrový chlap se rozplác do těch louží jak dlouhý, tak široký. Voda a bahno stříkalo na všechny strany. Když jsem viděl tu katastrofu, pravil jsem duchapřítomně: „Pane Zadák, já za to nemůžu, vy jste šel po nesprávný straně, a práskl jsem do koní a ujel.“ Ještě jsem za sebou slyšel zaklení a něco jako „ty kluku sakramentská“.

Anka Ciglerová, která se na to koukala z okna trafiky, se mohla smíchy potřhat a všude vyprávěla, jak malej Pepík porazil Dlouhého Zadáka...

Josef Tomaides (1934 – 2009)

Autoři fotografií

Archiv ČSOP Vlašim: Otevřeno! Přijďte se podívat do pa-raZOO • Archiv Holík Jan: Devadesátiletý mladík...aneb život dobrodruha • Archiv Kalňáci: Soutický masopust • Archiv Posázaví, o.p.s.: Poznávejte Posázaví, Pomalší a Rakovnicko - Nové možnosti turistiky v Posázaví • Archiv rodičů dětí: Společenská kronika (dětí) • Korn Josef: Místostarosta odpovídá na dotazy - Bývalý Zemanův mlýn už nenajdeme - Studie k záchraně starého vodojemu - Studánka v Pasece • Mádle Josef: Kurz fotografování • Pýcha Pavel: Bývalý Zemanův mlýn už nenajdeme • Ing. Vilímovská Alena: Titulní strana - Víla Amálka a ti druzí • Ing. Voigtsová Miroslava: Příznivá zpráva

Společenská kronika

Narodili se:

- 30.12. – Štěpánka Kulíková, Dubějovice
07.02. – Martin Daněk, Trhový Štěpánov
08.02. – Klára Kroupová, Štěpánovská Lhota

*Štěpánka Kulíková s rodiči Petrem a Janou
a bratrem Darkem*

*Martin Daněk s matkou Pavlou Lačňákovou
a otcem Jiřím Daňkem*

Klára Kroupová

Životní jubilea:

- 01.04. – Jaroslav Brýl, Dalkovice – 82 let
01.04. – Ladislav Kulík, Trhový Štěpánov – 50 let
08.04. – Jaroslav Kužel, Sedmpány – 55 let
09.04. – Ladislav Brýl, Dalkovice – 75 let
12.04. – Zdeňka Kubíková, Trhový Štěpánov – 80 let
13.04. – Ladislav Jeništa, Střechov – 83 let
13.04. – Jaroslav Uhlíř, Trhový Štěpánov – 65 let
13.04. – Hana Tomaidesová, Trhový Štěpánov – 50 let
15.04. – Miloslav Děkanovský, Trhový Štěpánov – 55 let
17.04. – Jaroslava Smutná, Trhový Štěpánov – 65 let
19.04. – Vladimír Vilímovský, Trhový Štěpánov – 50 let
23.04. – Jiřina Kůželová, Sedmpány – 83 let
23.04. – Mgr. Hana Frůblingová, Trhový Štěpánov – 55 let
24.04. – Jiřina Kubátová, Trhový Štěpánov – 90 let
27.04. – Josef Frajt, Dubějovice – 55 let
28.04. – Božena Bauerová, Štěpánovská Lhota – 75 let
01.05. – František Kužel, Sedmpány – 55 let
06.05. – Alena Setničková, Sedmpány – 60 let
11.05. – Miroslav Vinš, Dubějovice – 84 let
11.05. – Miloslav Votruba, Trhový Štěpánov – 81 let
12.05. – Anežka Zemanová, Trhový Štěpánov – 88 let
13.05. – Jaroslav Steklý, Trhový Štěpánov – 60 let
14.05. – Jiří Frůbling, Trhový Štěpánov – 60 let
27.05. – Ivana Suchá, Trhový Štěpánov – 50 let

Navždy odešli:

- 27.01. – Silvie Vošická, Sedmpány – ve věku 41 let
12.03. – Miloslav Podhadský, Trhový Štěpánov
– ve věku 56 let
21.03. – Jiřina Kubátová, Trhový Štěpánov – ve věku 89 let
27.03. – Blažena Smítková, Střechov – ve věku 81 let.

Vzpomínky

12. dubna 2014 uplynul jeden rok od chvíle, kdy nečekaně odešel z tohoto světa pan **Antonín Peroutka** ze Sedmpán. Vzpomíná manželka Irena Peroutková

16. dubna 2014 vzpomínáme 10. výročí, kdy nás nečekaně po tragické nehodě ve věku nedožitých 30 let opustil náš syn, bratr a strýc, pan **Pavel Veselý**. Vzpomíná rodina